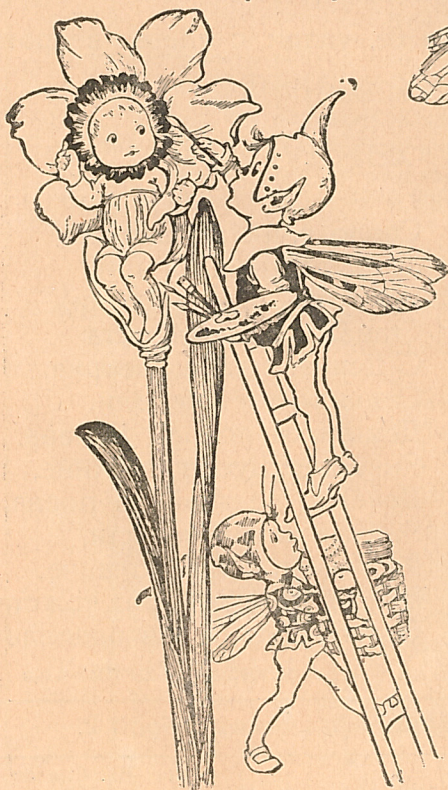

„Всичко на земята вече,
Всичко ний ще обновим,
Ще пропъдиме далече
Дядо Мразко нелюбим“.

А пжк дядо Мразко страшен
Шом дочува тази вест,
Хуква бледен и уплашен
През гори, поля и лес.

В кржгзорите просторни
С четки и метли в ржка,
Под лжчите животворни
Смитат елфеите снега.

„Стига тази болест сжнна,
Златен минзухарко драг,

Чуй кокиченцето звжнна
И разцжвна като сняг.

„Виж, небето как се смее,
Как е радостно навред,
А пжк слжнцето пилее
Щедро лжчите безчет...“

„Ах, какво ли още чака
И игликата в леса,
Време вече е зжмбака
С шарки да го украся“...

По нивя и по градини,
По поля и по гори,
Рояк-елфи дето минат,
Нов живот се зацари...

Трайко Симеонов